

РЕШЕНИЕ

№ 393

гр. София, 20.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 28.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6958** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 128а АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от директорът на Агенция Митници, чрез юк А. искова молба срещу А. Г. Ч., в качеството на главен редактор на „Бивол“-сайт за разследваща журналистика, с която се моли обявяването на нищожност на решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм.д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ.

В исковата молба са развити съображения, че съдебното решение, чиято нищожност се претендира, е окончателно, същото е постановено в производство по реда на ЗДОИ, образувано по жалба от А. Г. Ч., в качеството на главен редактор на „Бивол“-сайт за разследваща журналистика срещу решение на директора на АМ, с което е отказан достъп до обществена информация, поисканата от жалбоподателя. Основанията за нищожност на съдебното решение, посочени в исковата молба, са свързани с това, че съдебният състав постановил решението е излязъл извън пределите на правораздавателната си власт, като е лишил АМ от преценка дали да предостави информацията или не. Т.е., разпоредил е предоставянето на информацията, поискана от жалбоподателя. Предоставянето на тази информация обаче би довела до нарушаване на чл. 12 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митническият кодекс на Съюза, както и чл. 25, ал.2, т.1. и т.2 Закона за статистиката. Считат също, че решението на съда е нищожно, поради неяснота на волята на съда – наличието на противоречиви мотиви, както и противоречие между част от мотивите и диспозитива на решението. Евентуално счита

решението за нищожно, поради постановяването му извън правораздавателната власт на съда, съответно поради факта, че изпълнението му би довело до пряко нарушаване на основни принципи, прогласени в националната ни и пряко приложима наднационална правна уредба.

Посочва, че от една страна, в решението си съдът е посочил, че органа е следвало да изложи мотиви, оборващи законовата презумпция за надделяващ обществен интерес и като не е сторил това е нарушил закона, което налага връщане на преписката на органа за ново разглеждане, а от друга страна е върнал преписката със задължителни указания по предоставяне на поисканата информация. По този начин, съдът е излязъл извън пределите на правораздавателната си власт, като е лишил органа от преценка и сам е приключил административната процедура, което е от компетентност на органа. В този смисъл, за органа е неясно дали следва да издаде решение, след провеждане на ново производство при съобразяване с указанията на съда, обективирани в мотивите, или пък само формално да издаде решение, в което съобразно едната част от диспозитива да предостави исканата информация. Моли за обявяване нищожността на посоченото съдебно решение.

В съдебно заседание, АМ се представлява от юк А. и юк И., които поддържат искането за обявяване нищожността на решението на съда. Претендират присъждане на юрисконкултско възнаграждение.

Ответникът - А. Г. Ч., в качеството на главен редактор на „Бивол“-сайт за разследваща журналистика /жалбоподател по делото, в което е постановено решението, чиято нищожност се иска/, е взел становище по исковата молба, чрез пълномощника си адв. К., като счита същата за неоснователна. посочва, че в исковата молба не са изложени възражения за нищожност на решението на съда. В правомощията на съда е да осъществява съдебен контрол спрямо решенията за отказ или предоставяне на информация, съгласно чл. 40 ЗДОИ. На това основание АССГ се е произнесъл по въпрос, който е предоставен в компетентността на съда. Дали даден въпрос е от оперативната самостоятелност на органа или представлява акт на обвързана компетентност, е въпрос на материална законосъобразност на решението. Въпросите, свързани с материалната законосъобразност на решението не могат да се поставят и съответно разглеждат в настоящето производство. Моли за отхвърляне на иска.

Представителят на СГС прокурор Ю. взема становище за основателност на исковата претенция и моли същата да бъде уважена.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявления, рег. № 32-149661/28.05.2018 г. и рег. № 32-150708/28.05.2018 г., подадени от А. Ч., заявителят е поискал от директора на Агенция Митници, да му предостави достъп до следната обществена информация:

1. Общо количество цигари на български производители, изнесени за У. за периода от 13.04.2016 г. до 28.05.2018 г., по години;
2. Количество цигари на български производители, изнесени за У. от фирмата А. Al S. G. LLC, регистрирана в Д., У., за периода от 13.04.2016 г. до 28.05.2018 г., по години;
3. През кои митнически пунктове и с какъв вид транспорт са изнасяни цигарите?

В заявлението е уточнено, че моли информацията да му бъде предоставена, след

съобразяване с решение № 4001/28.03.2018 г., постановено по адм. дело № 14366/2016 г. на ВАС. Също така, в заявлението е посочен и начинът, по който желае да му бъде предоставена информацията – чрез посочена електронна поща.

С писмо, рег. № 32-164414/08.06.2018 г. заявителят е уточнил, че желае въпросът по т. 2 от заявлението да се чете по следният начин: „Количество цигари на български производители, изнесени за контрагента (получател) А. Al S. G. LLC, регистрирана в Д., У., за периода от 13.04.2016 г. до 28.05.2018 г., по години;

С Решение № 278/32-166738/11.06.2018 г., директорът на Агенция Митници е отказал предоставянето на исканата със заявления за предоставяне на достъп до обществена информация рег. № 32-149661/28.05.2018 г. и рег. № 32-150708/28.05.2018 г., в частта по т. 2. Мотивът за отказ на органа е, че поисканата с т.2 информация попада в обхвата на чл. 25, ал.2, т.2 и т.3 ЗСт като статистически данни, които е възможно да бъдат обвързани така, че да се идентифицира определена статистическа единици и статистическа информация. Тази информация представлява защитена тайна по смисъла на ЗСт и за нея е предвидено законово ограничение на достъп.

По отношение на т. 1 и т. 3. е разрешил предоставянето на достъп до исканата със заявления за предоставяне на достъп до обществена информация.

Решението, в частта по т.2 е оспорено от заявителя, пред АССГ, като е образувано адм.д. № 7140/2018 г. По делото е постановено решение № 498/23.01.2019 г., с което съдът е отменил решение № 278/32-166738/11.06.2018 г., с което е отказан достъп до поисканата обществена информация и е върнал преписката на административния орган, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК - за ново произнасяне, съобразно указанията, дадени в обстоятелствената част на настоящото решение, като задължава административния орган да предостави исканата информация.

Решението съдържа изложение на жалбата, становището на ответния орган, фактическите установявания на съда, правни изводи и диспозитивна част. Диспозитива на решението съответства на мотивите му. Решението е подписано от съдебния състав, който го е постановил и е постановено след проведено открито съдебно заседание.

В мотивите си съдът е приел, че поисканата информация е налична и създадена по повод дейността на задължения субект и като такава е служебна обществена информация, предоставянето, на която е регламентирано в чл. 13 ЗДОИ, като не попада в изключенията на чл. 13, ал.2 ЗДОИ, тъй като има самостоятелно значение като служебна информация. Няма данни исканата информация да е класифицирана такава или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, според разпоредбите на чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ. Също така е мотивирано, че чрез предоставяне на информация дали за дадена фирма, регистрирана в Д., са изнасяни цигари на български производители, не може да се приеме, че разкрива данни от търговска дейност на дадено дружество, доколкото не се иска информация коя е конкретно фирмата износител, кой е българския производител и т. н., която конкретна информация може да се приеме, че е защитена тайна по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗСт. Информацията, която е поискана е обобщена, а не конкретна – иска се информация дали са изнасяни български цигари за определен контрагент, т. е не се иска индивидуализация на конкретни субекти износители на български цигари. Така поисканата информация, настоящият състав счита, че не е статистическа по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗСт, а е служебна по смисъла на чл. 11 ЗДОИ, тъй като представлява сведения и данни, които се събират, създават и съхраняват от органа във

връзка с възложените му със закон правомощия. Отделно от това, съдът подробно мотивира, че е налице и хипотезата на "надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, съгласно която такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е иск за обявяване нищожността на съдебно решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм.д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ.

Съгласно изрично разписаната с чл. 128а, ал. 1 АПК процесуална възможност е допустимо без ограничение във времето, когато е налице правен интерес, да се предяви иск за обявяване нищожността на постановените от административните съдилища или от Върховния административен съд съдебни решения. За допустимостта на този установителен иск е необходимо решението, чиято нищожност се претендира, да не е било предмет на заявено в сроковете по чл. 211 АПК касационно оспорване, по основателността на което касационната инстанция се е произнесла, защото в този случай по силата на изрично вмененото с чл. 218, ал. 2 АПК служебно задължение на касационната инстанция при произнасянето си по касационната жалба тя извършва проверка и на валидността на решението. Тъй като съгласно чл. 223 АПК касационното решение е окончателно, т. е. не подлежи на последващ инстанционен съдебен контрол, при който съдът извършва и дължимата проверка на валидността му, за лицата с правен интерес поначало не съществува процесуална пречка да предявят иск по чл. 128а АПК за обявяване на нищожността му. Това се отнася и за случаите като процесния, в които решението, чиято нищожност се иска, е окончателно, постановено в едноинстанционен съдебен контрол, поради което не е било предмет на касационен контрол.

Предвид на изложеното, съдът намира, че е сезиран с допустим и редовен иск за обявяване нищожността на влязло в сила съдебно решение, по реда на чл. 128а АПК, от страна по делото, решението по което се моли да бъде обявено за нищожно. Искът е подаден пред компетентния съд, предвид разпоредбата на чл. 128а, ал.2 АПК. Искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт е установителен по своя характер и е средство за преодоляване на правен спор между страните, участвали в делото, по което е постановен този акт. По тази причина страни в производство по чл. 128а АПК са страните, участвали в делото, по което е постановено решението, чиято нищожност се иска.

При преценката на основателността на иска по чл. 128а АПК, съдът следва да се ръководи единствено от критериите за нищожност на съдебните актове, за да не излезе извън следващите се от чл. 128а АПК параметри на дължимата проверка. При това, тъй като става въпрос за исково съдебно производство, в което предвид диспозитивното начало предметът на делото се определя изцяло от ищеца с очертаването на спорното право чрез основанието и петитума на иска му, при проверката съдът е обвързан изцяло от заявените в исковата молба основания за нищожност на решението и преценя наличието на този порок именно при тяхното изследване и съобразяване. Ищецът мотивира искането си за обявяване на нищожност с неяснота на волята на съда – наличието на противоречиви мотиви и противоречие

между част от мотивите и диспозитива на решението, както и поради постановяването му извън пределите на правораздавателната власт на съда, съответно поради факта, че изпълнението му би довело до пряко нарушаване на основни принципи, прогласени в националната ни и пряко приложима наднационална правна уредба.

Нищожността на съдебните актове е резултат от най-тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформироване на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Съдебната практика се е произнасяла, че нищожен съдебен акт има в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; срещу лица, неподчинени на правораздавателната компетентност на българските съдилища; при постановяване на което не е спазена изискуемата от закона писмена форма или неподписано решение; съдържанието на което е абсолютно неразбираемо; което е постановено извън пределите на правораздавателната власт на съда. Видно е, че се касае за изключителни тежки пороци, засягащи компетентността на съда, изразената в съдебното решение воля или много тежък порок във формата. Наведените с исковата молба основания не представляват пороци, водещи до нищожност на решението и не са налице. Единствено твърдението за постановяване на решението извън пределите на правораздавателната власт на съда, би мотивирало нищожност на решението, ако се установи, че е налице такъв порок.

Противоречието с Конституцията, кодексите и законите, както и с разпоредби на ЕС, като Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. на Европейския парламент и на съвета от 09.10.2013 г. за създаване на Митническият кодекс на Съюза, както и чл. 25, ал.2, т.1. и т.2 Закона за статистиката, не е основание за нищожност на съдебно решение, а евентуално за неговата е неправилност, стига обаче решението да не е окончателно. Така или иначе обаче въпросът за правилността на този акт, не от компетентността на настоящия съд. Всички тези въпроси могат да бъдат евентуално основания за отмяна чрез инстанционен контрол, но само ако актът е обжалваем, а процесното решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм.д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ, е окончателно и необжалваемо.

Противоречивите мотиви към решението не могат да обосноват нищожност на решението, доколкото решението на съда, това е диспозитивната част от решението. Именно в диспозитива се отразява волята на съда, като в мотивната част се аргументират причините за тази воля. Противоречието между мотиви и диспозитив или пък неясен диспозитив биха могли да доведат до необходимост от тълкуване на съдебното решение, но не и до неговата нищожност.

От анализа на решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм. д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ, настоящият съдебен състав счита, че съдебният акт е постановен в рамките на правораздавателната власт на съответната съдебна инстанция, по повод подадена пред него жалба и като такъв е валиден. Решението е постановено в законоустановена писмена форма, подписано е съдебния състав, разпределен да разгледа образуваното дело и който е участвал в откритото съдебно заседание, в което делото е обявено за решаване. Решението е постановено по повод подадена допустима жалба, обективизираната в решението воля на съдебния състав е напълно ясна и

разбираема. Съдът е изложил мотиви по отношение на релевантните към казуса въпроси, аргументирал е наличието на надделяващ обществен интерес, като е стигнал до крайния извод, че оспореният пред него акт е незаконосъобразен и следва да се отмени.

След като е счел, че решението на АМ е незаконосъобразно и го е отменил, съдът е върнал преписката на органа със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, а именно да предостави достъп до поисканата информация. Това правомощие, съдебният състав е упражнил в съответствие с разпоредбата на чл. 172, ал.2 АПК, доколкото именно АМ е тази, която следва да предостави поисканата информация. Съдът не разполага с правомощие да предостави обществената информация, поради което е върнал преписката на органа, със задължителни указания да предостави тази информация, с която именно органа разполага. С това си действие не е излязъл извън пределите на правораздавателната си власт, доколкото въпросът за предоставянето или не на поисканата със заявление информация, е бил предоставен един път на преценката на органа, той е отказал да предостави информацията, след което този отказ е оспорен пред съда, който следва да извърши преценка дали отказът е законосъобразен или не. След като счете, че не е законосъобразен, следва да даде задължителни указания какво да направи органа по отношение на вече подаденото заявление, като не може да върне преписката за извършване на нова преценка на органа, тъй като един път вече е извършена и не се налага повторна.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав приема, че решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм.д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ не страда от пороци, водещи до неговата нищожност, същото е валидно и допустимо и постановено в рамките на правомощията на съдебния състав. Поради това, исковата молба следва да се отхвърли.

По разноските:

На ищецът не се дължат разноски.

Ответникът не претендира разноски, поради което такива не му се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искова молба от директора на Агенция Митници, чрез юк А. срещу А. Г. Ч., в качеството на главен редактор на „Бивол“-сайт за разследваща журналистика, с която, на основание чл. 128а АПК, се моли за обявяването на нищожност на решение № 498/23.01.2019 г., постановено по адм.д. № 7140/2018 г. по описа на АССГ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: